

288

Προικοσύμφωνο

φ. 161^v, 162^r

/ Φ 166 +

/ + Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερ[εὐλογη] / μένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν. 1682/ ἐν μ[ηνί] Δικεβρίου 20/ εἰς τὸ σπίτιν τῆς κερα Κατερίνας γυνῆς τοῦ ποτὲ μαστρὸ Μιχελῆ Μαγ / δαληνῆς συμφωνία ὑπανδρίας καὶ πρῶτον συνοικέσιον θέλει καὶ ποιεῖ ἡ αὐτὴν ἄνωθεν / κερά Κατερίνα ὅπως σὺν Θεῶν ἀγίῳ νὰ ἐπάρη γαβρὸν εἰς τὴν ἑαυτὴν τῆς ἀνηψιά ὄνομα / τιν Θεοδώρια τὸν μαστρὸ Γεώργιον τὸν Σαραντινὸν εἰς ἄνδρα τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητι / κὸν καθὼς ὀρίζειν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν ἐδῶ παρὼν καὶ / ὁ αὐτὸς μαστρὸ Γεώργιος καὶ θέλει τὴν τὴν αὐτὴν κερά Θεωρία εἰς γυναῖκα τοῦ νόμιμον / καὶ εὐλογητικὴν κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς νόμους τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας / καὶ ἐν μπρώτοις δίνει ἡ ἄνωθεν κερά Κατερίνα τῆς ἀνηψιάς τῆς καὶ τοῦ γαβροῦ τὴν εὐ / χὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τῆς καὶ τῆς μακαρίτης τῆς / μητέρας τῆς. Ἐπειτα εἰς ὄνομα προίκας ἀρχὴν τῆς τάζειν εἰκονίσματα πέντε. Ἀκό / μη τάζει τῆς καὶ τὰ σπῖτια τὰ γονικὰν τῆς ποὺ ἔχειν ἀπὸ πουργίαν τῆς ἀνώγια καὶ κατώγιν ἃ / πὸ τὴν σήμερον ἐδικὰν τῆς τὰ σύνμπλια τοῦ μαστρὸ Στελιανοῦ Παρζαλῆ. Ἐτιν μπάκον / ἕνα καὶ κασέλες τέσσερις καὶ τραπέζια δύο ἦτοι τιλάρι ἕνα καὶ μία προσκεφαλάδα καὶ / πέντε μαζελαρομάννες. Ἀκόμη σεντόνια ζευγάρια τρία τὸ ἕνα ζευγάρι κοφτενὰ τὸ / ἄλλο ξεχιτένα τὸ ἄλλο σκλέτο. Κουρτοῦνες τρεῖς καὶ μαζελάρια ζευγάρια πέντε. Ἀκόμη πᾶ / πλωμα μεταξωτὸ ἕνα πετζάτον καὶ ἄλλο γεράνιο λινό. Ἐτιν πουκάμισα πέντε τὰ δύο / βαριά καὶ τὰ τρία ἀλαφρά. Ἐτιν γερτὰ δύο καὶ ποδιές τέσσερις οἱ δύο μὲ τὸν μπαστο / ποδόγυρον καὶ οἱ δύο μὲ τὸ ποδογύριν. Ἀκόμη τρία ζευγάρια μπουστομπράτζολα τὸ / ἕνα χρουσᾶ καὶ τὸ ἄλλο κοκκιναβέλουδα καὶ τὸ ἄλλο μπροκάδα. Μαγέτες ἀσημένες δώδεκα ἃ / λυσσίδα τοῦ βουκλομάτου μία ἀσημένη καὶ βελόνα τζῆ κεφαλῆς ἀσημένη μία. Καμουχὰ / κόκκινο ἕνα καὶ μία καμιζόλα παγονάτζα καὶ ἕνα ζευγάρι κάρτζες ροζιές μὲ / τὰ μπλεκτά. Ἀκόμα καὶ κατρέφτες τρεῖς. Ἀκόμη καὶ μία κολαῖνα φαναράτην πέν / τε κλωνῶ καὶ χρουσὸ φακιόλο ἕνα καὶ σκολαρίκια πολίτικα ἕνα ζευγάρι καὶ ἕτερον ζευ / γάρι σκολαρίκια μονόκουκκα. Ἀκόμη καὶ δακτυλίδια πέντε τὰ δύο βουλωτήρια καὶ / τὰ τρία μὲ τὶς πέτρες. Ἀκόμη καὶ βατζέλια δύο καὶ στανιάδες δέκα. Ἐτιν πετζέτες / δέκα καὶ ταβλο-

άντηλα δύο. "Ετιν πιάτα μαρμαρένια είκοσιν. "Ετιν χαρανί ένα / και τηγάνι ένα
 και πᾶσαν μασαρία τοῦ σπιτιοῦ ὅπου νὰ χρειάζεται μία νοικοκυρά. 'Ακόμη / και
 ένα βουτζι πενηντάρι και δύο μετζάνες. 'Ακόμη δίνει της τίς δύο πρεβόλες ὅπου /
 ἔχειν ἀπό πουρκίν της στά Καλαμούρια ἀπό τήν σήμερον. 'Ακόμη και εἰς τήν
 τελίδα ένα κο / μμάτιν χωράφιν ἀπό τῆς μάνας της. 'Ακόμα δίνει της και τὸ σπίν
 τῶν Μελάνω πού ἔχειν στὸ / Κουρνὸ Χωριὸ τὸ ἔχει ἀγορὰ ἀπὸ τὸν παπᾶ Βα-
 ῖλη Συρῖγο και αὐτὸν ἀπὸ τήν σήμερον. 'Ακόμα / δίνει της και τὸ ἀμπέλιν ὅπου
 ἔχειν ἀπό πουρκίν της εἰς τήν Μπλάκα στὸ Θόλον ἀπὸ τήν / σήμερον ἐδικόν της με
 τήν κοντετζιὸν ἐτούτην νὰ δώσῃν εἴκοσι δύο ρεάλια ὅπου χρε / ωστεῖν. 'Ακόμη
 δίνει της και τὸ ἀμπελάκιν ὅπου ἔχουν εἰς τὰ Καλαμούρια πού εἶναι ἀπὸ τῆς / μά-
 νας της τὸ σύνμπλιο τῆς 'Αγίας Κυριακῆς τοῦ ἀμπελιοῦ και αὐτὸν ἀπὸ τήν σήμερον.
 'Α / [κό]μα δίνει της και τέσσερα λαῖνια τζινίτικα και τέσσερις μαστραπάδες και
 παλιάτζες / [πέν]τε. 'Ακόμη και ένα σταυρὸν ἀργυρὸ διὰ χρουσὸ με ἐννιαῖ κουκκιά
 μαργαριτάριν και δύο / ἀλατζερὰ τοῦ ἄκονος και ένα πευκίν / και ένα μου / [.]ρι
 προῦ / τζινον. / Εἰς ὅλον τὸ παρὸν γεγραμμένο οἱ μερίδες ἔμεινα κον / τέντοιιν και
 ἀνεπαμένοι βάνοντας και ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια ἑκατὸν ὁ ἀ / λληλογήσας
 και σκανταλίσας νὰ τὰ ζημιουῖται κάνοντας και κοντετζιὸν στά ὅσαν τῆς / ἔταξαν
 ὅτιν εἰ μὲν και οἰκονομήσῃν ἀφέντης ὁ Θεὸς και κάμου παιδιὰ ἐκ τῆς σαρκὸς τος /
 νὰ τὰ δώνου και αὐτοὶ τῶν μπαιδιῶν τος. Εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃν και ἀπο-
 θάνου ἄκληροι / τὰ ὅσαν τῆς ἔταξα νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικούς
 κατὰ τήν παλαιὰ συ / νήθειαν τοῦ τόπου μας και τὰ ἐξῆς εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν
 ἀξιοπίστων μαρτύρων οἱ ὁ / ποῖοι γράφου ὑπὸ χειρός τος— —
 / — Γεώργιος ἱερεὺς "Αμης και σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας ὡς ἄνωθε:—
 / — Θεοφύλακτος Διασίτης μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθε ++
 / — 'Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

289

Διατητικὴ ἀπόφαση

φ. 162Γ

/ 'Εβγαλμένο

/ + 1682/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 31/ ἐπειδὴ και νὰ εὕρισκούντονε κάποια διαφορὰ
 ἀνάμεσαν τὸ / μαστρὸ Κωνσταντῇ Μαγερόπουλο και μαστρὸ Γεώργιον Χαμπάκη
 ἀπάνω εἰσὲ μία βούβα ὅπου ἐγόρα / σεν ὁ μαστρὸ Κωνσταντῆς ὡσὰν κολληταράνος

